

שודדי הים

מאת יהודה הראל

הספנים שקעו במצורח נעכר. התרחשו כל מיני אינדיבידואליזם באניה. רבי-החובל יצא מכליו, זרק מרה בכל אשר נודמן לנגד עיניו. אשת הקברניט, האיטלקיה החביבה והנעימה לכל הדיעות, — בכחה תמרוזים בפרהסיסה דוד הקיטור כמעט והתפוצץ, והסערה בים עוררה סערות פחד בלב מנהיגי האנייה, וכל הפרשה לא יכלה שלא להשיג פגיע על ארבעה עשר המלחים עדיני הנפש ונטיה המראה.

כולם — דמויות מסורתי שודדי-הים, פניהם שזופות, שפמם — עבות, וכתר בוח קעקע פורנוגרפיות מכסות את זרועותיהם השעירות.

בשעה שהם מכורבלים בסרבליהם העתיקים דומה ונתגלגלת לרומן-בהמי-שכימי, אלא משפששו את בגדיהם ונשארו במכנסיהם המשומונת בלבד — מתגלים לפניך גופות צנומים, עור ועצמות כבסנטוריום לשפנים. ואין פלא — האניה איטלקית, והרעב האיטלקי העלים את משמגי בשרם של ספני האניה והפכם לקריקטורות של שודדי-ים.

ומאן ברורות סיבות הסערות התיכופות המלחות צרף לילות, הרואות אור על ספון האניה הזוערת המובילה עולים מאיטליה לישראל.

המעשה החתול בקריצה שרקן הספן לחבורו התחזקין בסערות הערבית.

והתחזקין הרגיש שרעיון גאוני מתבשל במוחו של יודי-נעוריו הספן, אלא שהיה בעל טקט סבעי וידע תמיד מתי צריך לשתוק, וכדי לגנון את הסעודה הדלה הצופנת בחובה כל מיני זוערות אנטי סניטאריות הגוררות אחריהן גופות לא אולקוסים ומחלות גרוועות מוה, פתח בבדיחה לא מוצלחת שנוענתה בעקימת חיוך חמוצה על פיו של הספן בעל הרעיון.

בשעות היללה המאוחרות בוצע הרי-עיון בעצמו, ותוצאתו הראשונה נתגלו במלל חיפה ברדת מאות העולים. השוטר — חלק מתפאורת הגמל — מצא עצמו מותקף לפתע על ידי תרי-סר יהודים, מי שהיו כרסניים ורשאים — דעסנה אחת בפיהם: נשדדנו!

כמובן, שהשוטר לא הטיל דופי באי-גיה המייצגת מעצמה ייודותית, וכדי

לא לעורר אינדיבידנט דיפלומטי העליל להסתמים באבוד קול באולמי לייק סאבס בעתיד, השתק את המתלוננים. הלכו שבועיים, והתלוננו שגנו שוב רכונה האניה, ושבו נתעוררה המית גלי הרגז של נפגעי הגנבה, העולים סענו שחפציהם היקרים נעלמו באניה, וכשחזרה הפרשה בשלישית נשכר סמל מטרה זריו, ועלה על סיפונה של האניה ורדש לחקור את מבואותיה. רב החובל הובל בחסותו האדיבה של הסמל, והצביע על מלחיו הנרגשים. חללו הסתכלו בניצי החוק הישראלי

בית ליום — לפי שיטה של מהנדס ישראלי

„גו פינס קונקריט“ (טרם הצלחתי למצא שם עברי מתאים), כונתי היא לבניה הנעשית בלי שמוש בחמרים עדינים, בלי חול. — בלי חול? — כן, בטון בלי חול. לא-לא-לא מת-

בית ליום — ולא בית של שני חדרים, אלא בית של שתי דירות, בנות שני חדרים כל אחת בתוספת האל, מרפסת ונוחיות, בית דומשפחתי נחמד הנבנה על שטח של פיש אק 1000 מטרים מרובעים שהם 1000 מטרים

שלושת רבעי דונאק, שתי דירות בע"ל לוח שטח של ארבעים מטרים מרובעים כל אחת בתוספת המרפסת — זו היא „התפוקה“ בשכונת המפרה האורחי המוקמת והולכת בהנהלת ד"ר סטופ בהמשך רחוב סוקולוב בחולון. מאה וחמשים בתים, שלוש מאות יחידות דירת מוקמות, עיירה שלמה „אוכלוסיה“ ממש, אלף נפשות לפחות, אך השקט רב. בית ליום ואין שוגר עם כלל המולת עבודה. חורשת מקוה ישראל מוריקה בקצה האופק, הבתים הלבנים של תל-אביב משמשים מסגרת נאה. בית ליום — ומגן השקט הזה, מדוע אין צועקים, מדוע אין נותנים פקודות, מימי לא ראיתי בניה כזאת הקבלן גדליה (יוליוס) סלפטר הבונה את השכונה יחד עם י. פנטא מחיפה, מחייך בשמעו את שאלתי.

— זו היא שיטה „אילמת“ של בניה. — ?

ארשת פני הקבלן לובשות רצינות — משרד העבודה והבנוי הכריז על התחרות לשיטת בניה טובה וזולה הה"ל מת במיוחד את תנאי ארצנו. אני זכיתי בהתחרות. שיטתי...

— שיטתך? — שיטתי שהוכתרה בפרס, נקראת

בתמהון שבהתפעלות ועיניהם כעכבר מורעל, דומה ולא הבינו לשם מה טולטל שוטר מבריק לאניה מסואבת ממין זה ומה רוצה הוא מהם — שוד-די הים צנומי הגוף. אלא שהשוטר נחל ממששם, וממשוש עבר לחפוש בכיסיו הם, עד שגילה את שאריות הרכוש שזוהה מיד כגנוב מהעולים.

ספסל הגאטמים בבית-הדין הישראלי היה חסר מרחב מחיה, שנים מי"ד הנא שמים נסתנו וישבו על ספסלי הצו-פים.

עיניו של רבי-החובל ירקו זיקי רי-גו מבטיחים שחורות, ועתידם של הגי-שמים נראה לא כל כך ורודד עם על-יתם חזרה לסיפון האניה.

השופט הקשיב לעדויות בעינים עצמו מות לחצאין, הסגור התפלפל עם עצמו על מהות חוקי הים, היבשה והאוויר.

הספנים ישבו בחוסר אונים מבלי להבין מלה, וסוכן האניה משש מדי פעם בכיסיו הנפוחים בהם שכן כבוד הקנס שעליו לשלם על חטאם של נושי אי סחורת, ובמחוה חישב בדיוק את המחיר הקמעוני של הסחורה כדי שת-כסה גם את הפסדו זה.

בסופו של דבר הוטל קנס עגול וגדוש, המלחים הועלו על אניתם, ורב החובל נתבקש למנוע ממדינת ישראל את הכבוד לארחו בעתיד.

והאניה הקטנה הפליגה במרחבי ימים, לחפש מעינות חדשים לרחי צמי-און מלחיה.

חילים להבין שזו היא השיטה המת-אימה ביותר לתנאי הארץ.

— מדוע? — כיון שאין צורך בעבודות מקצור עיות ובפועלים מקצועיים. אין בנאים אצלי, עבודות התפסנות מוכנות מראש.

אכן הקמוץ בעבודה גדול למדי, יתרון חשוב של השיטה היא שאפשר להעסיק בבניה כל עולה חדש, ללא כל ידי-עות מקצועיות.

— כיצד מוקם הבית ביום אחד וכניז השקט הזה?

— אלו הן שתי שאלות שהן אחת. הפועלים שלי מחולקים לקבוצות שכל אחת מהן עושה את עבודתה באופן עצמאי, ללא קשר עם חברתה. בהמשה עשר פועלים נגשים לעבודה, הם חופ-רים ויוצקים את היסוד עבודה זו נעשית ביום אחד. קבוצה שניה של שלושים וכמה פועלים הולכת בעקבות הקבוצה הראשונה ויוצקת את כל קי-רות הבית, קבוצה שלישית יוצקת את התקרית. שרשרת משולשת זו נסגרת יום-יום, אכן אחר היום השלישי נבנה בית ליום בעבודת ששים פועלים בעי-רך, שכחתי לומר לך ששיטת בניה זו מצטיינת ביתרון נוסף איזולציה בקיץ ובחורף גם יחד. הבטון חזק כמובן יותר מן הבלוק.

ע ת י ל (שלך ושל אחרים) י פ י (חיובי ושלילי) בחירת מקצוע (נמוח כשרונותך)

ע"ס בריקה מדעית פסיכולוגית וגרפולוגית פרנולוגיה וכירומנטיה פ ס י כ ו נ ר פ ל ו ז

פרופ' מריאן רח' אלנבי ת"א 11 (10-1 4-7) 11

באוטובוס ואחוצה לו

נהגים פקחים

שר התחבורה קבע מחירים מקסי-מליים לנסיעות בעיר. נהגי המוניות לא שבעו נחת ממחירים אלה והראיה, הם הכריזו שביתת-אזהרה ליום אחד. עדיין הם ממשיכים להתמרמר אולם מנסים לשפר את המצב כפי שיתברר להלן:

ביום גשום אחד נסיתי להגיע בעזרת 'שרות' המוניות לצפון. כחיתי שעה ארוכה ולא הצלחתי להשיג מונית. כל אחת שעברה הצהירה:

„רק עד מוגרבי“.

נאלצתי להגיע ראשית „רק עד מוג-רבי“ ושם התברר הדבר לאשורו. הנהי-גים הורידו ע"י קולנוע מוגרבי את הנוסעים שהביאו עמם מהתחנה המר-כזית ואספו מיד אנשים חדשים לצפון. פירושו של דבר הוא כי במקום לקבל 50 פרוטה בעבור נסיעה לצפון העיר מקבלים הללו 80 פרוטה עלידי חלוקה לשתי נסיעות בנות 40 פרוטה כל אחת המותרות לפי החוק.

מי צודק?

ואתו יום היה גשום ביותר. אנשים רבים עמדו והמתינו בתחנת „אגד“ בירושלים לאוטובוס הנוסע תל-אביבה. האנשים עמדו שעות על גבי שעות כדי להשיג מקומות ישיבה. אלה שהח-ליטו לשמור על סבלנותם למען דברים יותר חיוניים, נסעו בעמידה.

והנה באחד האוטובוסים נתפס מספר ניכר של מקומות דוקא עלידי צעיר-רים ובעמידה נקלעה אשה כבת ארבי-עים לערר. לאחר נסיעה של עשרים דקה פנתה האשה אל אחד הבחורים ובקשה ממנו באדיבות למסור לה את מקומו כיון שקשה לה לעמוד. הלו טרב באמרו:

„חסלחי לי גבירתי, לא עמדתי שעי-תיים בתור כדי לתת לך את מקומי“.

שיטה מקורית

הנוסעים שנסעו מטבריה לתל-אביב בימים אלה היו עדים לתופעה מענינת. האוטובוס נתמלא נוסעים ואף לקח מספר נוסעים בעמידה. לאחר שעה של נסיעה ראו הנוסעים כיצד אחד העומי-דים מוציא מתחת למעילו שלט של קרטון שעליו נכתבו בגיר לבן המלים הבאות:

„נוסעים נכבדים, מי שנמאס לו לש-בת, יפנה אל. לי נמאס לעמוד“.

אשה

שער מחודש
ג"י

האגודה

40 שנות נסיון של הרוקח **טבצ'ניה** תל-אביב

רחוב הסלך ג'ורג' 54 פ"ת דיז'נוף, טל. 2963 אוטובוסים: 5, 4, 3, 2, 1

אין ללא סניפים!
להשיג בכל הארץ

ע ת י ל (שלך ושל אחרים) י פ י (חיובי ושלילי) בחירת מקצוע (נמוח כשרונותך)

ע"ס בריקה מדעית פסיכולוגית וגרפולוגית פרנולוגיה וכירומנטיה **פ ס י כ ו נ ר פ ל ו ז**

פרופ' מריאן רח' אלנבי ת"א 11 (10-1 4-7) 11

גילבוא

גילבוא

משחת נעלים Gilboa Boot Polish

משחת נעלים